

Să ne îmbrățișăm cu sete

Gabriel Stănciulescu

Să ne îmbrățișăm cu sete

A trecut un an și-ncă vor mai trece
Clipe mii, ce sigur vor să îți vadă
Sufletul, ce îl răsătam cât zece...
Ș-avea trăiri cât apa din cascadă.

Am luat cu mine clipe de amor,
De o vreme ele se-mbulzesc, oftând,
Le încurajez, deși-s cuprins de dor
Și-mi vin cu rândul, furișate-n gând.

Te iubesc cu mintea și adevărul,
Am nopți urâte, secate de plăceri,
Nu demult c-un sărut stârneam fiorul,
Astăzi prezentul s-a transformat în ieri.

Nu e plăcută viața-nverșunată,
Din gândul bun azi am făcut armură,
Dintr-o privire dulce, altădată,
Ne devoram, ades,... fără cenzură.

De azi sper să renunți la însingurare,
La regăsire să n-avem regrete,
Primul pas, o vorbă de împăcare,
Și apoi să ne-mbrățișăm, cu sete.

Autor: Gabriel Stănciulescu